

De HEERE is mij verschenen van verre tijden! Ja, Ik heb u liefgehad met een eeuwige liefde; daarom heb Ik u getrokken met goedertierenheid, Jeremia 31 vers 3.

Dit hoofdstuk begint met deze treffende woorden: Ter zelfder tijd, spreekt de HEERE, zal Ik allen geslachten Israëls tot een God zijn; en zij zullen Mij tot een volk zijn. Wanneer God Zijn verkorenen in beginsel tot de zaligheid komt te trekken middels Zijn koorden van goedertierenheid, en Hij het land wat Hij bereiden zal tot een weltoebereide aarde om daar het zaad der wedergeboorte, dat is Christus door het gepredikte Woord Gods, in te zaaien, daar bevochtigt God die aarde eerst met de tranen van Zijn verkorenen die Hij liefgehad en verkoren heeft van eeuwigheid. Daar zoekt Hij hen op door Zijn opzoekende liefde, en stelt Hij hen niet alleen schuldig aan Zijn heilige wet, maar ook aan Zijn goedertierenheden jegens hen bewezen. Daar in die stonde brengt God de eeuwigheid in de tijd, en wordt hen innerlijk de rust opgezegd. Daar gevoelt de verkoren zondaar voor het eerst in zijn leven dat hij gezondigd heeft tegen een heilig, alwetend, goeddoend God in de hemel. Daar zondert hij zich voor de eerste maal af in zijn leven, en vernederd zich voor het heilig Aangezicht des Heeren, en weent hij het voor God uit, en smeekt of God hem nog tot Hem zou willen bekeren. Daar zijn de zonden levend gemaakt door het Majestueuze licht van Gods heilige wet. Hier gevoelt de zondaar voor het eerst in zijn leven dat hij een goeddoend en heilig God heeft vergramd en vertoornd met zijn vele bedreven zonden. Is de zondaar hier dan al levend gemaakt? Is dit dan niet het begin van de bekering, schrijver? Nee, maar het is wel de weg die tot de waarachtige bekering kan leiden. Waarom schrijf ik *kan* leiden? Omdat bij velen die eerste overtuigingen weer ophouden, en nooit meer terugkomen. Bij de een schiet het gezaaide Zaad geen wortel, bij de ander verdord het Zaad, en bij weer een ander wordt het Zaad verstikt door dingen die geen enkele eeuwigheidswaarde hebben. Bij deze zielen is het nooit door geestelijke barensweeën tot een vernieuwde geestelijke geboorte gekomen. Dat is een geboorte uit God, zegt de apostel Johannes. Hetgeen uit het vlees geboren is, dat is vlees; en hetgeen uit den Geest geboren is, dat is geest, Joh. 3 vers 6. Weer anderen hebben lucht gebaard, of hadden geen kracht om te baren. Maar over hen bij wie het wel tot een geestelijke geboorte door het toegepaste volbrachte werk van Jezus Christus heeft geleid, dat is in Zijn kruisdood en heerlijke opstanding gedoopt zijnde (Gal. 3:27, Rom. 6:3-5), betuigt de apostel het volgende: *Of veracht gij den rijkdom Zijner goedertierenheid, en verdraagzaamheid, en lankmoedigheid, niet wetende, dat de goedertierenheid Gods u tot bekering leidt? (Rom. 2 vers 4)*

Deze woorden schreef de apostel namelijk in zijn leerbrief tot lering en onderwijs aan de verlost Romeinen in de gemeente van Rome. Opdat ze nader onderwezen zouden worden in de weg van hun verlossing door het geloof in Jezus Christus. *Want zovelen als gij in Christus gedoopt zijt, hebt gij Christus aangedaan, Gal. 3 vers 27.* Vergelijk deze woorden uit de Galatenbrief eens met de eerste acht verzen uit het zesde hoofdstuk van de Romeinenbrief. Het komt dus alles aan op de geestelijke doop van Christus, waarin wij gedoopt dienen te worden, wil het wel zijn voor de eeuwigheid. Want door deze geestelijke doop, waarin de zondaar wordt afgesneden van zijn oude wortel in Adam, en de heerschappij der zonden afsterft, en ingelijfd wordt in de nieuwe wortel van de Tweede Adam, is namelijk het begin van de waarachtige bekering. Maar alvorens de ziel door deze geestelijke doop de macht der zonden afsterft (Rom. 6:2, Rom. 8:2), gaat God de aarde in zijn nog dode ontwaakte ziel

toebereiden, om deze aarde levend en vruchtbaar te maken door het Zaad des Evangeliums dat in deze aarde sterven zal om vervolgens te gaan leven. Let wel dat een geestelijke ontwaking door de ontdekkende kracht van Gods heilige wet, niet levendmakend van kracht is. Omdat de wet niet uit het geloof is (Gal. 3:12), en niet machtig is tot levendmaking. Het geloof in Gods heilige wet drijft uit tot het zaligmakende geloof in de beloftenissen des Evangeliums. Lees hier in Gal. 3 vers 21-27: *“Is dan de wet tegen de beloftenissen Gods? Dat zij verre; want indien er een wet gegeven ware, die machtig was levend te maken, zo zou waarlijk de rechtvaardigheid uit de wet zijn. Maar de Schrift heeft het alles onder de zonde besloten, opdat de belofte uit het geloof van Jezus Christus aan de gelovigen zou gegeven worden. Doch eer het geloof kwam, waren wij onder de wet in bewaring gesteld, en zijn besloten geweest tot op het geloof, dat geopenbaard zou worden. Zo dan, de wet is onze tuchtmeester geweest tot Christus, opdat wij uit het geloof zouden gerechtvaardigd worden. Maar als het geloof gekomen is, zo zijn wij niet meer onder den tuchtmeester. Want gij zijt allen kinderen Gods door het geloof in Christus Jezus. Want zovelen als gij in Christus gedoopt zijt, hebt gij Christus aangedaan.”*

God treft dus eerst de voorbereidingen om een verkoren zondaar uit zijn diensthuis te verlossen, gelijk Hij deed bij Zijn aardse bondsvolk Israel. *En ook heb Ik gehoord het gekerm der kinderen Israels, die de Egyptenaars in dienstbaarheid houden, en Ik heb aan Mijn verbond gedacht. Derhalve zeg tot de kinderen Israels: Ik ben de HEERE! en Ik zal ulieden uitleiden van onder de lasten der Egyptenaren, en Ik zal u redden uit hun dienstbaarheid, en zal u verlossen door een uitgestrekte arm, en door grote gerichten; En Ik zal ulieden tot Mijn volk aannemen, en Ik zal ulieden tot een God zijn; en gijlieden zult bekennen, dat Ik de HEERE uw God ben, Die u uitleide van onder de lasten der Egyptenaren, Exodus 6 vers 1-7.* Zie daar de zondaar dan eens wenen op zijn knietjes voor God, onder de geselingen van Gods heilige wet. Zie hem eens kermen, en zie hem eens zijn oude verdorven bestaan proberen op te knappen met een werkheiligheid vanuit een verbroken werkverbond waaraan hij nog moet leren sterven. Dat de werken der wet krachteloos zijn geworden, door zijn verdorven zondige vlees, heeft hij zomaar op ene dag niet geleerd, lezer. En dat zijn vele overtredingen veroordeeld moeten worden in het aangenomen vlees van Christus, daar weet hij niets van. Het enige wat hij weet is dat hij met God verzoend moet worden. Hij voelt door de geestelijke veroordelingen der wet en deze eerste liefdestrekkingen, dat hij niet kan sterven zo hij geboren is geworden. Maar ondanks dat hij voelt dat hij in het reine moet komen bij God, en niet weet hoe, krijgt hij een liefde in zijn hart tot deze onbekende God. Niet wetend dat God (nog) geen gemeenschap met hem in en door Christus kan hebben, vanwege zijn hemelhoge schuld die om vergelding en Goddelijke wraak schreeuwen. Hoewel die zondaar nog geketend is in de banden der wet, en ketenen der zonden, begint deze verkoren zondaar de oorzaak van zijn geestelijke doodstaat (= zonden) voor God te bewenen. Hij leeft daar in dat de ziel die zondigt, de dood moet sterven. Dat schreeuwt Gods heilige wet hem toe. Hoewel hij dit alles nog niet zo kan verwoorden, leeft hij daar in dat hij zichzelf door schuld verkocht heeft aan de satan en zijn strenge drijvers. Door deze schuld heeft hij zich dienstbaar gemaakt aan de duivel die hem bedrogen heeft en nu over hem heerst en hem gevangen houdt met ketenen der zonden, gelijk koning farao en zijn drijvers heerste over het bondsvolk Israel in het diensthuis van Egypteland. In de wereld zegt men weleens: *“Die leent, is des leenders knecht!”* Geestelijk is dat wezenlijk niet anders, lezer. Het was daarom onder de oude ceremonieën der wet in Israel niet voor niets dat wanneer een Jood veel

schulden had gemaakt, hij als slaaf verkocht moest worden. Gods wet verkondigde deze Jood dus dat er een vergelding moest komen voor zijn gemaakte schulden. Zo ook geestelijk, wanneer een zondaar vanwege zijn hemelhoge schuld gezien heeft dat hij in een wettische gevangenis vastzit geketend aan de boeien van zijn bedreven zonden. Hoe dwaas is het dan dat sommigen zeggen dat dit besef van zonden en overtredingen het begin van het geestelijke leven uit God in Christus is. Waar het Leven Christi is, daar is ook Zijn vrede met God en Zijn verworven vrijheid. Hoe kan dan een zondaar het Leven uit Hem alrede deelachtig zijn, indien er nog geen vergelding voor zijn hemelhoge schuld is toegebracht? Is dan heden ten dage, Gods oordeel ook alrede de vrijspraak in en door Christus? Behoeven de deugden van Gods toorn en gramschap over dat bedreven kwaad in uw en mijn leven dan niet meer verheerlijkt te worden? Behoeft Gods wraak dan niet meer door een aangebrachte verzoening en betaling gestild te worden? Eist Gods wraak dan geen vergelding omtrent Zijn verbroken en vertreden heilige wet? Kan Gods heiligheid en Gods rechtvaardigheid dan zomaar gemeenschap hebben met een onheilige en onrechtvaardige zondaar, zonder dat er een Middelaar is tussen getreden tussen deze twee partijen? Zeg nu eens, zou dit op aarde dan wel kunnen? Kan Gods eer en Zijn heerlijke deugden dan zomaar ongestraft gekrenkt worden? Kan God dan Zijn barmhartigheid en het leven in en door Jezus Christus dan zomaar lichtvaardig wegschenken, zonder enige vergelding jegens Zijn gekrenkte eer, heiligheid, rechtvaardigheid en majesteit? Het feit dat u die valse leraren gelooft die dit door hun valse leringen beweren, betekent dat u Gods heilige wet geheel niet verstaat. Gods heilige wet eist geen doen en laten meer van u, maar een rechtvaardige vergelding en betaling.

Zou u het dan zomaar over uw kant laten gaan, wanneer een verkrachter uw dochter misbruikt zou hebben, geld van u gestolen zou hebben, spullen van u vernield zou hebben, en deze overtreder later bij u komt en u vervolgens vraagt om vrienden met u te worden? *'Nee, zou u wellicht zeggen, dat is m'n eer te na, henen uit met deze vuile dief, vernieler en verkrachter! Betaal mij eerst maar eens wat gij schuldig zijt'*. Zie daar de reactie van een zondig mens met nog enig rechtsgevoel in zijn leden ten opzichte van zijn medemens. Hoeveel te meer roept Gods heilige wet waarin de mens door God geschapen is geworden, om een eeuwige rechtvaardige wraak vanwege de vele overtredingen jegens Gods heilige wet. De wet pleitte de mens voor de val eerst vrij voor God. De wet prees de mens zelfs vanwege zijn liefdewerken tot God, en gaf de mens een recht op het eeuwige leven. De werken der wet vanuit een ongeschonden en onverbroken werkverbond waren het leven van de mens in het paradijs voor de val in Adam. Zijn God was zijn leven, en daarom deed hij die werken der wet vanuit een vrijwillige liefde tot zijn hemelse Schepper. God heeft de mens naar Zijn beeld geschapen, en was verenigd met Zijn schepsel door de liefde. God kon de mens niet in dienstbaarheid en onveranderlijkheid scheppen, want in de dienstbaarheid is de liefde niet vrijwillig maar gedwongen. Dat bestaat dus niet. Daarnaast had God de onveranderlijkheid alleen voor Zichzelf behouden. *Want, Ik ben die Ik ben, tot in alle eeuwigheid*. Dit kon van de mens niet gezegd worden.

Vergeef me deze uitweiding, maar dit doe ik omdat velen hun rechtvaardigheidsgevoel ten opzichte van hun hemelse Schepper en Rechter zijn verloren door verkeerd onderwijs en vele valse leringen. Dat wil zeggen, dat velen Gods heilige wet niet meer verstaan, Rom.

7:1. Wat eist God dan door Zijn heilige wet? Hij eist uw en mijn vervloekte kruisdood, lezer. Waarom dan? U moet rechtvaardig sterven, want de ziel die zondigt zal de dood sterven, en zovelen als er uit de werken der wet zijn, die zijn onder den vloek; want er is geschreven: Vervloekt is een iegelijk, die niet blijft in al hetgeen geschreven is in het boek der wet, om dat te doen, Gal. 3 vers 10. Ja lezer, er moet dus een zaak opgelost worden tussen God en een verkoren zondaar. En wanneer het nu aan die verkoren zondaar zou liggen, dan zou het nooit meer terecht komen. Op aarde is het gebruikelijk dat de benadeelde en/of beledigde partij meestentijds wacht tot de schuldige partij naar voren treed voor een vergelding. Maar in het Koninkrijk Gods is het God Die de eerste en de laatste is, de alpha en de omega, het begin en het einde. God trekt Zijn volk in Zijn hemels gericht, om een rechtvaardige vergelding van hen af te eisen. En waar Zijn verkorenen dan in gebreke staan, niets meer hebbend tot vergelding, moeten zij verloren gaan. Moeten zij de kruisdood sterven, en worden zij gedoopt in de kruisdood van Jezus Christus. Want God handhaaft immer Zijn heilige recht, en zoekt immer Zijn eigen eer. Wanneer Hij dit niet zou doen, dan zou God ophouden te bestaan, vanwege dat Hij dan Zijn voornoemde heerlijke deugden zou verloochenen, onteren, zou ontheiligen en schenden. De satan en zijn valse knechten zouden niets liever wensen, maar dat kan gelukkig nooit. Misschien begrijpt u nu wat beter waarom God Zijn heilige recht immer handhaaft. Daarin ligt namelijk Zijn eer en heerlijkheid. En misschien begrijpt u nu waarom de weg tot het leven, dwars door de geestelijke kruisdood (*door toepassing*) van Christus heengaat. God eiste van Zijn Zoon krachtens toerekening een rechtvaardige vergelding, en dat was de kruisdood op Golgotha. Zo eist God dit ook van u en mij, wanneer Hij deze verworven zaak van Zijn lieve Zoon gaat toepassen aan uw helwaardige zondaarshart voor God. En wanneer dit verworven Heil dan door de Geest van Christus is toegepast aan uw verloren ziel, dan ligt ge daar in aanbidding dat wonder te bewonderen waarmee onze tekst begint. *Ja, Ik heb u liefgehad met een eeuwige liefde.* Dan kunt ge die ingestorte liefde Gods in Christus niet op, en denkt ge daarin te verdrinken. Dan vraagt u zich maar af, waarom het God heeft behaagt om in Zijn eeuwige liefde naar zo een als u bent te willen omzien. Daar blijft alleen het wonder over, en is de zondaar opgelost in God.

Maar voordat God de ploegschaar van Zijn heilige wet plaatst, maakt Hij de aarde in het van die verkoren zondaar eerst vochtig en week door zijn vele geschreide tranen. Wanneer een boer zijn ploegmes direct in een droog stuk land zou zetten, dan zou hij z'n ploegmes breken en daarmee verspelen. Het land moet eerst bevochtigt zijn, wil de landbouwer zijn voren in kunnen trekken, en de aarde binnenste buiten keren. Zo ook geestelijk, lezer. Daarom komt den Heere Zijn volk eerst te trekken met koorden van goedertierenheden. Ik schreef het u alrede, daar staat de zondaar niet alleen schuldig jegens Gods heilige wet, maar ook jegens Gods goedertierenheden. Daar is God goed voor een slechte doorbrenger van Zijn goedertierenheden. En daar wenst die zondaar vanwege die trekkende liefde iets terug te doen voor God. Deze trekkende liefde is de ingestorte liefde Christi echter nog niet, Rom. 5 vers 1-5. Waarom dan niet? Omdat die zondaar hier nog niet verlost is door het zaligmakende geloof uit zijn vervloekte diensthuis. Nee, hier zit die verkoren zondaar zijn zonden te bewenen gelijk de kinderen Israëls kermden onder het ijzeren juk van Farao en zijn strenge drijvers. Zie daar eens hoe die zondaar aan het werk gaat. Hij haalt een aanhangwagen, en gooit er zijn TV en vele andere zondige rotzooi in. Daar gaan zijn vele

afgoden van voorheen naar de kraak. Zie hem eens naar de kerk gaan, zondag en doordeweeks waar mogelijk. Een ieder die hem eerlijk behandelt, daar wenst hij zich onder te zetten. Des nachts maakt hij zijn bedje nat met zijn hete tranen die hij in zijn binnenkamer gedurig schreit. Des morgens wast hij zijn gezicht, maar hij kan bij tijden niet stoppen met wenen vanwege Gods goedertierenheden aan hem bewezen. In alle kleine dingen ziet hij Gods hand aan hem bewezen. Soms redt God hem uit moeilijkheden, en zie hem eens wenen voor God. Hij kan maar niet begrijpen dat God zo goed voor hem wil wezen, en hem nog niet in de hel heeft geworpen. En zo gaat hij voort met het reformeren in hart en leven. Hij gaat vele boeken kopen, en vele banden beluisteren. Hij besteedt zijn tijd nu alleen nog maar met het ernstig zoeken van de dingen der eeuwigheid. Maar naar verloop van tijd, van hard werken vanuit een verbroken werkverbond, van wel drie schoften op een dag, bemerkt hij dat hij geen steek verder gekomen is. Door verdere overtuigingen bemerkt hij dat hij die bron van vuile wanbedrijven niet stoppen kan, hoewel hij God onder hete tranen ernstig gesmeekt heeft deze met wortel en al uit te roeien. En wanneer God daartoe dan enige aanstalte gaat maken, dan gaat het naar zijn gevoel geheel verkeert, want hij begint de grond uit zijn vele gebedjes en tranen te verliezen. Zijn gereformeer heeft ook geen waarde meer bij God, want hij bemerkt dat God met een vergelding nooit tevreden kan zijn. Dan beginnen zijn tranen op te drogen, en begint hij te denken dat hij een verworping is die de hemelse gave en het goede Woord Gods gesmaakt heeft, Hebr. 6:4. Dan komt hij op een zondag in de kerk, en hoort hij van alle kanten tot zich komen dat de beloften Gods slechts ja en amen zijn in en door het volbrachte werk van Jezus Christus. Bedroefd zit hij daar in zijn kerkbankje innerlijk met gebalde vuisten, en denkt hij vanuit zijn Gode vijandige gedachten: *‘Zijn dan al die tranen, al die gebedjes, al die boeken, en al dat gereformeer, al die werkheiligheid, allemaal voor niets geweest?’* Daar gevoelt hij ook dat hij een heimelijke dief is van het brood der kinderen. Want hij is weleens wenende aan het Heilig Avondmaal des Heeren geweest. Hij kende Christus wel niet, maar de dominee had toch gesproken over zaligtreuenden. Nu, dan hoorde hij er toch zeker wel bij. Want, als er een over zijn zonden geweend had, dan was hij het wel. Och ja lezer, en daar gevoelt hij die woorden telkens tot zich komen: “Deze is Mijn geliefde Zoon in Dewelken Ik Mijn welbehagen heb, hoort Hem....!!!” Deze woorden klinken niet zo zachtzinnig, maar als een veroordeling in zijn oren. Hij vecht er heimelijk tegen dat hij al die kleine pareltjes kwijt moet geraken. Dat hij deze door de weg van Gods heilige recht moet leren verkopen, om die enen grote Parel van grote waarde te kunnen kopen, dat weet hij niet.

Ja lezer, zo moet Christus hem door de Heilige Geest geopenbaard en geschonken worden, anders gaan hij het net nooit aan de andere zijde werpen om zijn Zaligheid daar te mogen vinden, uit vrije genade om niet. Maar voordat Christus Zichzelf als een Redder in nood aan u zal openbaren, voordat het Lam in uw bestaan voor God geslacht wordt (Gal. 3:1) maakt God dit Lam door Zijn Woord aan u bekend. Zo wees God ook Zijn volk een Weg tot behoudenis aan door het bloed des Paaslams, alvorens Hij het laatste dodelijke gericht over gans Egypte brengen zou. Let wel, hier verkeert die verkoren zondaar nog immer in zijn vervloekte diensthuis. Bedenk in deze eens aan woorden Gods in Exodus 12 tot Mozes, hoe Israel een volmaakt lam moest nemen om te slachten, door vuur gebraden moest worden. Geen onbesnedene mocht van dit vlees eten! Weet u wat dit zeggen wil, lezer?

Namelijk, dat een verkoren zondaar eerst geestelijk besneden moet worden, wil hij op rechtsgronden van het vlees van het geslachte Paaslam mogen eten, en van Zijn bloed te mogen drinken. Wat is die geestelijke besnijdenis dan? Dat is het hartverscheurende berouw waarmee een verkoren zondaar verloren gaat voor God (Jes. 57:15), en de kruisdood met Christus sterft als in een punt des tijds. Daar vloeit het bloed van Christus over hem heen, en wordt hij ingelijfd in de wonden van Zijn doorboorde en verbrijzelde Lichaam. En daar staat die verkoren zondaar op met Christus door het geloof in Hem gewerkt door Zijn verworven Geest die het uit Hem neemt en Zijn liefde in uw verbrijzelde ziel instort. Daar wordt u overkleed door Zijn aangebrachte heiligheid, rechtvaardigheid, en heerlijkheid.

Maar voor het zover is, moet u eerst alle gronden voor God verloren hebben. De een is hier eerder dan de ander, lezer. Daarin is God vrij, en nooit na of voor te rekenen. De ene verkoren zondaar sterft de hongerdood en de ander de dood door het zwaard. Bij de moordenaar duurde dit slechts een paar uur, bij de apostel Paulus drie dagen, maar bij de Samaritaanse vrouw in Joh. 4 en in het leven van de stokbewaarder geschiedde dit ook in zeer korte tijd. Daar hoor je helaas weinig meer van, en als je ervan hoort dan geloven de meesten het helaas niet. Dit moet helaas wel opgemerkt worden. Maar ik schreef u ook alreeds eerder dat er ook overtuigde zielen zijn, die zeer nabij gekomen zijn, maar nimmer gestorven zijn aan hetgeen God rechtvaardig van hen eiste door Zijn heilige wet, Rom. 6:7. Deze zielen hebben wel de golven van Gods toorn en gramschap gezien en gevoeld, maar zijn nooit met Jona in de golven van Gods toorn gevallen, waarna de zee gestild werd van haar verbolgenheid. Zij hebben dus ook nooit een van God gezonden Vis tot hun eeuwige behoudenis geschonken gekregen. Deze zielen zullen het straks, wanneer ze voor de rechterstoel van Christus zullen staan, moeten doen met hun vele overtuigingen, met hun vele tranen, met hun gereformeer, met hun vele boeken, en met de valse leringen van hun leraren. Maar m'n geliefde lezer, bedenk toch dat dit deksel te smal, en dat bedje te kort zal wezen, om u te bergen tegen de toorn Gods over uw bedreven zonden...!! Daarom begrijp ik niet hoe en op welke gronden zielen kunnen rusten, alvorens ze met bewustheid mogen weten met Christus uit het graf der zonden te zijn opgestaan tot een nieuw leven uit Hem. Hoe zullen we onze sappen uit Hem kunnen verkrijgen indien we door recht nog niet zijn afgesneden van onze oude wortel in Adam. Het is door de kruisdood naar opstanding ten leven, door de kruisvloek naar opstanding ten eeuwige zegen, en door de hel naar de hemel. Dat is de enige weg tot de eeuwige zaligheid die God behagen kan, lezer. Waarom dan toch? Omdat Hij deze weg van eeuwigheid alzo heeft uitgedacht en verordineerd. Voor Zijn lieve Zoon in de verwerving van het Heil, en voor Zijn verkorenen in de toepassing des Heils.

Gods gramschap, Gods heiligheid en Gods rechtvaardigheid moet in uw leven door Goddelijke toepassing net zoveel geëerd, verheerlijkt en geprezen worden, als Zijn liefde, Zijn mildadigheid en Zijn barmhartigheid. Ik wenste wel dat u dit eens mocht zien, dat wanneer God Zijn eer niet ontvangt, Hij u de zaligheid en Zijn barmhartigheid in Christus Jezus niet schenken kan. Want in de ere Gods ligt de zaligheid van de Kerke Gods, in en door het volbrachte werk van Koning Jezus. Daarom moet u er langzaam maar zeker innerlijk van overtuigd worden dat het alleen in en door Hem terecht zou kunnen komen,

indien Goddrie-enig het behaagt deze zaligheid in uw bestaan te willen verheerlijken. Langzaam maar zeker begint de glans van uw kleine pareltjes, van uw tranen en gebeden etc, te verbleken. Alles moet eraan, dat kunt u niet want u klampt zich vast aan de laatste strohalm die u vinden kunt. Totdat God u in Zijn hemels gericht gaat trekken door de trekkende liefde des Vaders. Want, niemand komt tot de Zoon dan door de Vader Die Hem gezonden heeft, en Hij zal hem in dat hemels gericht opwekken ten uiterste dage. In de stonde dat u met een hartverscheurend berouw verloren gaat voor God, vangt Hij u op in Zijn liefdesarmen. Zie daar het begin van de waarachtige bekering. En ziet, het is alles nieuw geworden. Geliefde lezer, smeeek God gedurig wanneer Hij u komt op te zoeken met Zijn opzoekende liefde, of Hij u metterdaad zou willen afsnijden van uw oude bestaan, of Hij u zou willen redden en behouden in en door het bloed van Zijn lieve Zoon, of Hij u wederom geboren zou doen willen laten worden uit Water en Geest, of Hij u door Zijn Heilige Geest de Christus der Schriften zou willen openbaren en schenken. Dat schenke den Heere u uit vrije genade om niet, aler het straks voor eeuwig te laat zal zijn, en God bij u om een eeuwige vergelding zal komen, en gij voor eeuwig zal moeten gaan betalen in de zee van Gods toorn. Geliefde lezer, die buiten Christus al iets meent te hebben, bedrieg uzelf niet. Ga niet over een nacht ijs. Wees niet te snel bekeerd. Zet u niet onder hen die uw ziel lichtvaardig inzegenen, maar onder hen die uw ziel bij tijden boven de hel hangen. Onderzoek het fundament waarop ge reizende bent. Bedenk dat iedere Jood door de Jordaan heen moest gaan wilde hij Kanaan in kunnen gaan. Dat kan alleen wanneer de ark des verbonds in het midden staat, anders zult u voor eeuwig verdrinken in Zijn doop, en er nooit meer uit opkomen. Bedenk toch dat straks de stormen van Gods gramschap over uw bestaan zullen losbarsten, en wee dan diegenen die zijn huis niet op die enige Rots der behoudenis heeft gebouwd. Wee dan diegenen die niet in de ark zijn gezeten. Wee dan diegenen die niet achter het bloed van het onschuldig geslachte Paaslam geborgen is, wanneer God de dood middels Zijn tiende gericht over het diensthuis van uw bestaan zal brengen. Ik wenste wel dat ge Gods heilige wet eens ging verstaan. Want, er zal betaald moeten worden! Door uzelf, of door een Ander. Bedenk toch dat God een rechtvaardige vergelding in u en mij zal opeisen, door Zijn heilige wet die uw en ik in Adam vertreden en geschonden hebben. Deze wet is niet alleen een tuchtmeester, maar eerstens ook een bloedwreker. Deze wet is een afspiegeling van Gods heilige recht. Een beeld van hoe volmaakt ik was in de eerste Adam, en wie ik moet zijn voor God in de Tweede Adam. Bekeert u dan m'n geliefde lezer, en brengt vruchten voort der bekering waardig. Dat dit uw onhoudbare nood voor God eens mocht worden. Ach lieve Heere, bekeer mij, zo zal ik bekeerd zijn. O God, wees mij zondaar genadig, om Jezus wille. De Heere zegene dit eenvoudig geschreven woord alleen om Zijent wil die Zijn bloed heeft willen storten voor overspelige hoeren en zondige tollenaars. Alles wat ge naar uw inleving nog teveel bent dan dit, bent ge teveel en te rijk voor God. Er is geen mens te slecht of te zondig om gewassen te kunnen worden in het bloed van Jezus Christus, Gods Zoon, dat reinigt van alle zonden. Amen.

D.J. Kleen